

ΕΙΔΙΚΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ
ΤΟΜΕΑ Β' ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
Β' ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΘΗΤΗΤΕΣ: ΜΠΙΚΟΥ Κ.
ΠΑΠΑΔΑΚΗ Δ.

Εισαγωγή

Τα τελευταία χρόνια παρουσιάζεται στην Ελλάδα μια σημαντική αύξηση του τουρισμού και ταυτόχρονα αυξημένη επιστημονική προσέγγιση, η οποία διερευνά τα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητες του φαινομένου αυτού. Στο πλαίσιο αυτό έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ο τρόπος που αναπτύσσεται ο τουρισμός.

Ο τουρισμός για μια χώρα αποτελεί έναν πολύ σημαντικό κλάδο της οικονομίας καθότι καταφέρνει να ενισχύσει την οικονομική ανάπτυξη αυτής αλλά και την απασχόληση. Θεωρείται δραστηριότητα η οποία αποτελεί την «ατμομηχανή» της ελληνικής οικονομίας, με συνεχώς μάλιστα αυξανόμενη σημασία.

Οι τάσεις του τουρισμού σε κάθε χώρα διαφέρουν σε σχέση με κάποια άλλη ενώ ταυτόχρονα μεταβάλλονται με την πάροδο των ετών. Συνεπώς υπάρχουν χώρες οι οποίες είναι πολύ αναπτυγμένες τουριστικά, κάποιες άλλες δεν έχουν μεγάλη ανάπτυξη ενώ υπάρχουν και κάποιες χώρες οι οποίες δεν έχουν ακόμα καταφέρει να αναπτύξουν τον τουρισμό τους. Η συνεχώς αυξανόμενη σημασία του τουρισμού, τόσο για τις αναπτυγμένες όσο και για τις αναπτυσσόμενες χώρες, τον κατέστησε αναπόσπαστο τμήμα της διεθνούς εξειδίκευσης, κατά τον ίδιο τρόπο με το διεθνές εμπόριο, τις άδηλες συναλλαγές ή την κίνηση κεφαλαίων. Η ανάλυση αυτών των καθοριστικών παραγόντων παρουσιάζει μεγάλη σπουδαιότητα, γιατί από την εξέλιξη, τη βαρύτητα και το ρόλο τους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η θέση της Ελλάδας στο παγκόσμιο τουριστικό σκηνικό.

Για την ανάδειξη του τουρισμού και την προβολή μιας χώρας χρησιμοποιούνται διάφορα μέσα και πολιτικές, ωστόσο υπάρχουν ορισμένα προβλήματα τα οποία περιορίζουν την τουριστική ανάπτυξη σε ορισμένες χώρες όπως για παράδειγμα η εποχικότητα, η έλλειψη ποιότητας στις τουριστικές υπηρεσίες και η περιορισμένη ανάπτυξη του εναλλακτικού τουρισμού η οποία οδηγεί και στην έλλειψη κατάλληλων υποδομών.

Η χώρα μας για πολλούς αποτελεί έναν ελκυστικό τουριστικό προορισμό ιδιαίτερα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες λόγω των πλούσιων φυσικών πόρων που διαθέτει αλλά και του συνδυασμού «ήλιος και θάλασσα».

Ωστόσο η χώρα μας έχει σημαντικά θέματα τα οποία χρίζουν άμεσης αντιμετώπισης προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη ανάπτυξη του τουρισμού.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο πολιτιστικός τουρισμός είναι η μορφή τουρισμού που περιλαμβάνει εκπαιδευτικές περιηγήσεις, θεατρικές παραστάσεις, φεστιβάλ, προσκυνήματα, επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία και μουσεία, καθώς και τη μελέτη του φυσικού περιβάλλοντος, του λαϊκού πολιτισμού και της τέχνης.

Ο πολιτιστικός τουρισμός συνδυάζεται πολλή καλά με άλλες εναλλακτικές μορφές τουρισμού υπαίθρου και συνεισφέρει στη δημιουργία ενός ελκυστικού διαφοροποιημένου τουριστικού προϊόντος.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι πολιτιστικό τουρισμό έχουμε όταν ο επισκέπτης θέλει να κατανοήσει και να εκτιμήσει τον βασικό χαρακτήρα ενός τόπου και τον πολιτισμό του ως σύνολο, περιλαμβάνοντας:

- την ιστορία και την αρχαιολογία
- τον τρόπο ζωής του τον κατοίκων της περιοχής και την πολιτιστική εξέλιξη
- τις τέχνες και την αρχιτεκτονική
- το φαγητό, το κρασί και την τοπική παραγωγή
- την κοινωνική, οικονομική και πολιτική δομή
- τη μορφολογία της περιοχής

-τα διάφορα φεστιβάλ πανηγύρια και εκδηλώσεις Δίγες περιοχές μπορούν να ισχυριστούν ότι αναπτύσσουν ένα marketing που έχει ως στόχο τα προϊόντα πολιτιστικού τουρισμού. Αυτός όμως ο προσανατολισμός προορίζεται για πολύ δυναμικούς χώρους που έχουν μια εξαιρετική κληρονομιά ή εντάσσονται στα μεγάλα πακέτα του τουρισμού

Για τις περισσότερες περιοχές, ο πολιτιστικός τουρισμός αποτελεί μόνο ένα στοιχείο μιας ευρύτερης προσφοράς στην οποία εντάσσονται άλλες δραστηριότητες όπως μακρινοί περίπατοι, φυσιολατρικός αθλητισμός κλπ. Πρόκειται μάλλον για τη δημιουργία ενός πολιτιστικού περιβάλλοντος που βασίζεται στην τοπική ταυτότητα, χωρίς ωστόσο να απομονώνεται σε μια ιστορική και γεωγραφική περιγραφή, Πολιτιστικός τουρίστας είναι αυτός που θέλει πραγματικά να καταλάβει έναν τόπο, που θέλει να νιώσει την ιστορία του. Είναι αυτός που θέλει να αισθανθεί ότι ζει μέσα σε έναν άλλο πολιτισμό, που θέλει την εμπειρία μιας πολιτιστικής «περιπέτειας». Είναι αυτός που θέλει να συγκρίνει το σήμερα με το χθες, να κατανοήσει τους λόγους των αλλαγών και της εξέλιξης. Ο πολιτιστικός τουρισμός συνδυάζει την προώθηση της γνώσης, της ιστορίας, της τέχνης και του τρόπου ζωής των κατοίκων της περιοχής. Η Ελλάδα είναι ιδανικός τόπος ανάπτυξης μιας τέτοιας μορφής τουρισμού.

Στα πλαίσια του πολιτιστικού τουρισμού μπορεί να προωθηθεί ο τουρισμός πολιτιστικών εκδηλώσεων, ο εκπαιδευτικός ή η οργάνωση ειδικών σεμιναρίων.

Οι επιπτώσεις του τουρισμού στις περιοχές με ιδιαίτερη πολιτισμική και ιστορική αξία

Τα μνημεία όλων των εποχών (προϊστορικά, κλασσικής αρχαιότητας, μεσαιωνικά, βυζαντινά και νεότερα), τα παραδοσιακά κτίσματα και οι οικισμοί αλλά και τα σύγχρονα κτίσματα ή τόποι θεωρούνται τουριστικοί πόροι.

Ο τουρισμός θεωρείται συχνά ως η κύρια αιτία υποβάθμισης του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος και κυρίως εκείνου του τμήματος που είναι ταυτόχρονα και φορέας ιστορικής μνήμης (μνημεία, παραδοσιακά κτίρια και οικισμοί, ιστορικοί χώροι). Η αναγνώριση όμως του τουρισμού ως το κύριο αίτιο για τις διάφορες αλλαγές του δομημένου περιβάλλοντος είναι συχνά εσφαλμένη καθώς ανάλογα προβλήματα συμβαίνουν συχνά και εκεί όπου καμία τουριστική δραστηριότητα δεν αναπτύσσεται. Το δομημένο περιβάλλον με ιστορική, πολιτιστική αξία, λόγω του ενδιαφέροντος που παρουσιάζει, δέχεται συχνά σημαντικές πιέσεις από τον τουρισμό. Στις άμεσες επιπτώσεις θα πρέπει να προστεθούν και οι έμμεσες που προκύπτουν από τις ανάγκες εξυπηρέτησης των επισκεπτών όπως π.χ. από έργα πρόσβασης, χώρους στάθμευσης, χώρους και υποδομές υγιεινής κ.λ.π.

Το τοπίο έχει ιδιαίτερη αξία ως αναπόσπαστο τμήμα της ταυτότητας μιας περιοχής που μαζί με πολλά άλλα στοιχεία, όπως οι αξίες, οι συμπεριφορές, τα ήθη και τα έθιμα, οι ιστορικές αναμνήσεις, η τέχνη και η αρχιτεκτονική διαμορφώνουν την ταυτότητα μιας περιοχής και προσδιορίζουν τη μοναδικότητά της. Σημαντικό μέρος αυτής κληρονομιάς αποτελεί γενικά το δομημένο περιβάλλον, αλλά ειδικότερα οι οικισμοί, ιδιαίτερα αυτοί με ιστορικό και παραδοσιακό χαρακτήρα. Αρχικά η έμφαση της προστασίας της πολιτισμικής κληρονομιάς ήταν εντοπισμένη στα μοναδικά μνημεία με ιδιαίτερη ιστορική αξία και αργότερα στην προσπάθεια των οικιστικών συνόλων. Όμως όλο και περισσότερο αποκτά ιδιαίτερη σημασία και η διαφύλαξη του τοπίου από την αυθαίρετη και διάσπαρτη δόμηση, την αστικοποίηση, χωροθέτηση και την κατασκευή τουριστικών μονάδων και υποδομών εκτός κλίμακας που δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις τοπικές, φυσικές και πολιτιστικές ιδιαιτερότητες.

Εκτός από τους ιστορικούς τόπους, τα μνημεία κ.λ.π. τα οποία αποτελούν πόλους έλξης πολλών επισκεπτών ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν οι πιέσεις που δέχονται μικρά και μεγαλύτερα οικιστικά σύνολα και αστικά κέντρα με αξιόλογη ιστορική και αρχιτεκτονική

κληρονομιά. Είναι γνωστό άλλωστε πως η οικονομία των περισσότερων ευρωπαϊκών πόλεων όπως η Ρώμη, το Παρίσι, η Βενετία και πολλές άλλες στηρίζονται σε ένα σημαντικό βαθμό στον τουρισμό.

Η επίσκεψη στα αστικά αυτά κέντρα δεν περιορίζεται στην ξενάγηση στα ιστορικά μνημεία και στη γνωριμία με τη πολιτισμική γενικότερα κληρονομιά μιας περιοχής, αλλά επιδιώκει και την επαφή με τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία (θέατρο, ζωγραφική κ.ά.) και τον πολιτισμό. Η επαφή με την ιστορία ενός τόπου αλλά και με την σύγχρονη δημιουργία βοηθά στην κατανόηση και βαθύτερη γνώση των συνηθειών, τάσεων, τρόπων σκέψης των άλλων ανθρώπων, συμβάλλει στην πνευματική ανάσταση, στη συνειδητοποίηση τελικά ότι ο κόσμος δεν περιορίζεται στον προσωπικό μας χώρο δράσης.

Εξ' αιτίας της ελκυστικότητας αυτών των περιοχών, ο αριθμός των επισκεπτών είναι ιδιαίτερα μεγάλος με αποτέλεσμα οι πιέσεις που ασκούνται και κατ' επέκταση οι κίνδυνοι

για περιβαλλοντική υποβάθμιση είναι ιδιαίτερα αυξημένοι. Τα περισσότερα από αυτά τα προβλήματα δεν προκύπτουν κατ' ανάγκη από την έλλειψη περιβαλλοντικής ευαισθησίας των επισκεπτών αλλά κυρίως από τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό των επισκεπτών σε έναν δεδομένο χώρο, κάποιες συγκεκριμένες χρονικές στιγμές. Η υπερσυγκέντρωση επισκεπτών συνιστά απειλή για τους πολιτισμικούς πόρους (μνημεία και κτίρια) τόσο λόγω της φθοράς και χρήσης των χώρων και από τη ρύπανση που προκαλείται. Άλλα σημαντικά προβλήματα που συνήθως αντιμετωπίζουν οι περιοχές με πολιτισμική αξία είναι η κυκλοφοριακή συμφόρηση, ο θόρυβος, προβλήματα στάθμευσης, το πρόβλημα της αυξημένης παραγωγής απορριμμάτων κ.ά. Προβλήματα δημιουργούνται όχι μόνο από την ανεπάρκεια των οικοδομών αλλά και από την ανάγκη δημιουργίας νέων για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών, για παράδειγμα χώρων στάθμευσης κοντά σε σημαντικούς ιστορικούς αρχαιολογικούς χώρους, μουσεία κ.ά. Από τα πλέον σύνθετα προβλήματα είναι οι αλλαγές στις χρήσεις και στην αστικοποίηση γύρω από την περιοχή προκειμένου να ικανοποιηθεί η ζήτηση σε ξενοδοχειακά καταλύματα, χώρους αναψυχής καθώς και σε εστιατόρια.

Εκτός από τους οικισμούς, το αγροτικό περιβάλλον, είτε ως τοπίο είτε ως περιβάλλον όρος, αποτελεί επίσης τουριστικό πόρο, μέρος της ταυτότητας της κάθε περιοχής. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ιδιαίτερου τοπίου συναντά κανείς στα περισσότερα νησιά με

τις αναβαθμίδες, τις πέτρινες μάντρες, τα δρομάκια, τα ξωκλήσια, τις αγροικίες, τους ανεμόμυλους, τους περιστερώνες. Το αγροτικό τοπίο αποτελεί τμήμα του δομημένου και περιβάλλοντος καθώς έχει προκύψει ως αποτέλεσμα ανθρώπινων παρεμβάσεων που αποσκοπούσαν στην καλλιέργεια μιας περιοχής και γενικότερα στην αξιοποίηση φυσικών πόρων για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Ο τουρισμός δεν έχει μόνο αρνητικές επιπτώσεις αλλά μπορεί να συμβάλλει και θετικά στην ανάπτυξη και προστασία ορισμένων ιστορικών και αρχαιολογικών χώρων, δημιουργώντας πιέσεις για την ανάληψη δράσεων σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο από δημόσιους φορείς και ιδιώτες.

Πολλές φορές η ανάπτυξη του τουρισμού και το ενδιαφέρον για την ιστορία και την αξία των παραδοσιακών οικισμών ενθάρρυνε τους κατοίκους να προχωρήσουν στην ανακαίνιση κτιρίων, τα οποία στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκαν είτε από τους ίδιους ως κατοικία είτε ως τουριστικοί ξενώνες, καταστήματα κ.ά. Βέβαια, οι επιπτώσεις είναι σύνθετες και μεικτές, με την έννοια ότι αφορούν και κοινωνικές – οικονομικές διαστάσεις

αλλά εμπεριέχουν τόσο θετικές όσο και αρνητικές πλευρές. Για παράδειγμα, σε πολλές περιοχές στην Ελλάδα όπως στην Σαντορίνη, το Γαλαξίδι κ.ά, η αναγνώριση της αξίας των περιοχών αυτών συνοδεύτηκε από μία υπέρογκη αύξηση της τιμής των ακινήτων και συνεπακόλουθες εμφανίσεις φαινομένων κερδοσκοπίας. Αποτέλεσμα αυτού ήταν ότι πολλές ιδιοκτησίες σε παραδοσιακούς οικισμούς αγοράστηκαν είτε από αλλοδαπούς είτε γενικότερα από ανθρώπους που δεν κατάγονταν ή δεν είχαν κάποια προηγούμενη

σχέση με τον τόπο (π.χ. Μονεμβασιά). Είναι προφανές ότι η αλλαγή αυτή συνέβαλε μεν στη διατήρηση και κυρίως αναβάθμιση του χώρου μέσω εκτεταμένων ανακαινίσεων, ταυτόχρονα όμως αλλοίωσε ή άλλαξε ριζικά την κοινωνική σύνθεση του οικισμού με ό,τι θετικές ή αρνητικές επιπτώσεις μπορεί αυτό να σημαίνει στο μέλλον. Μία άλλη διάσταση

ως προς τις επιπτώσεις στην τοπική κοινωνία είναι το αυξημένο κόστος διαβίωσης, ως αποτέλεσμα της αυξημένης ελκυστικότητας της περιοχής. Επιπλέον, σε αρκετές περιπτώσεις παρατηρείται ότι διάφορες υπηρεσίες προσανατολίζονται κυρίως στην εξυπηρέτηση επισκεπτών και τουριστών και όχι τόσο των μόνιμων κατοίκων. Τα τελευταία χρόνια αναγνωρίστηκε ευρύτατα η αναγκαιότητα διαφύλαξης της πολιτιστικής κληρονομιάς ως μέρος της ταυτότητας ενός λαού αλλά και των ατόμων μεμονωμένα, που τους εξασφαλίζει το αίσθημα της συνέχειας στο χώρο και το χρόνο. Αποτέλεσμα αυτού ήταν η ανάπτυξη πρωτοβουλιών για την προστασία των πολιτισμικών πόρων από τις πιέσεις της τουριστικής ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτό, σε αρκετές περιπτώσεις υιοθετούνται και ακραίοι περιορισμοί: όπως π.χ. η απαγόρευση ή ο περιορισμός εισόδου σε διάφορα μνημεία και ο αποκλεισμός κατ' επέκταση της δυνατότητας ο επισκέπτης να έχει μία αυθεντική βιωματική εμπειρία. Σε αντιπαράθεση αξιοποιούνται οι δυνατότητες που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία, μέσω των διάφορων οπτικοακουστικών μέσων της εικονικής πραγματικότητας κ.ά., προκειμένου να υποκατασταθεί η αμεσότητα στην επαφή και εμπειρία στους χώρους αυτούς. Ακόμα και όταν επιτρέπεται η είσοδος, η ξενάγηση γίνεται σε ικανή απόσταση από τα μνημεία η οποία συνήθως ανέρχεται σε μερικές δεκάδες μέτρα.

Κοινωνική και Πολιτιστική σημασία του τουρισμού

Οι κοινωνικές και πολιτιστικές επιδράσεις του τουριστικού φαινομένου έχουν διττή μορφή. Το γεγονός ότι τουρίστες και ντόπιοι με διαφορετικά πολιτιστικά βιώματα συναντιούνται, έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή των πολιτιστικών αξιών. Η μεταβολή αυτή είναι κυρίως θετική, συμπεριλαμβάνοντας όμως και κάποια αρνητικά στοιχεία. Στο πλαίσιο λοιπόν των αλλαγών που προκύπτουν, λόγω του τουρισμού, παρατηρούνται τα ακόλουθα:

- Πολιτιστική αναγέννηση. Ο τουρισμός συμβάλλει στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς με πολλούς τρόπους. Πολλά μνημεία σώθηκαν χάρη στη σημασία τους για τον τουρισμό

Επίδειξη και πολιτιστική υποβάθμιση. Ο τουρισμός επιδρά σημαντικά στη συμπεριφορά των νέων και εισάγει το στοιχείο του μιμητισμού, το οποίο προέρχεται από την οικονομική υπεροχή των τουριστών, ενώ ταυτόχρονα προκαλεί την εξασθένηση του τοπικού προτύπου ζωής.

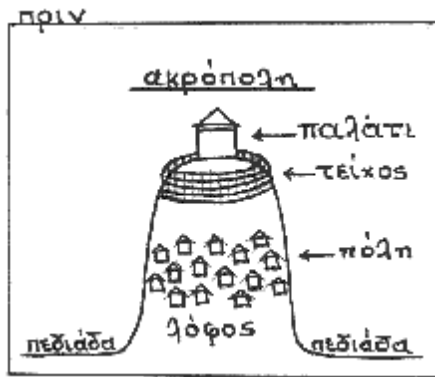
- Εμπορικότητα των πολιτιστικών στοιχείων. Το παρελθόν και η πνευματική και πολιτιστική περιέργεια του τουρίστα για το περιβάλλον της χώρας υποδοχής, οδήγησαν στην εμπορευματοποίηση των πολιτιστικών στοιχείων. Επομένως, ο τουρισμός αναζωογόνησε τη λαϊκή τέχνη, δεδομένου ότι ένας μεγάλος αριθμός ειδών λαϊκής τέχνης κατασκευάζεται για τους τουρίστες.

Μερικά κτίρια που αποτελούν πολο ελξης για τους τουρίστες είναι:

- Παρθενώνας
- Ζάππειο
- Αρχαιολογικό μουσείο

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ

Η Ακρόπολη Αθηνών είναι ένας βραχώδης λόφος ύψους 156 μ. από την επιφάνεια της θάλασσας και 70 μ. περίπου από το επίπεδο της πόλης της Αθήνας. Η κορυφή του έχει σχήμα τραπεζοειδές μήκους 300 μ. και μέγιστου πλάτους 150 μ. Ο λόφος είναι απρόσιτος απ' όλες τις πλευρές εκτός της δυτικής, όπου και βρίσκεται η οχυρή είσοδος, η διακοσμημένη με τα λαμπρά

Διαπιστώθηκε ότι ο λόφος ήταν κατοικημένος από την 3η χιλιετία π.Χ.. Από τον 6ο αι. π.Χ. άρχισαν να χτίζονται πάνω σ' αυτόν τα ιερά των Αθηναίων, όπως το Εκατόμπεδον, που καταστράφηκαν κατά τους Περσικούς πολέμους.

Η ανοικοδόμηση των τειχών και των ιερών άρχισε αμέσως μετά την ήττα των Περσών, το 465 π.Χ., την εποχή δηλαδή του Περικλή. Κάτω από την επίβλεψη του Φειδία και των αρχιτεκτόνων Μνησικλή, Καλλικράτη και Καλλίμαχου χτίστηκαν

και διακοσμήθηκαν ο Παρθενώνας, το Ερέχθειο, τα Προπύλαια και ο ναός της Αθηνάς ή Απτέρου Νίκης.

Κατά τη Ρωμαϊκή περίοδο προστέθηκαν μερικά ασημαντα κτίσματα. Κατά τη Βυζαντινή εποχή ο Παρθενώνας μετατράπηκε σε χριστιανική εκκλησία. Κατά τη φραγκοκρατία έγινε καθολικός ναός, ενώ κατά την τουρκοκρατία τζαμί.

Κατά την τουρκοκρατία η Ακρόπολη έπαθε τις περισσότερες ζημιές. Οι Τούρκοι είχαν αποθηκεύσει πυρίτιδα πάνω σ' αυτήν και έγιναν αίτιοι να καταστραφούν τα μνημεία της. Το 1645 ένας κεραυνός που έπεσε πάνω στην πυρίτιδα ανατίναξε τα Προπύλαια. Το 1687, όταν την Ακρόπολη πολιορκούσε ο Ενετός Μοροζίνι, μία από τις βόμβες έπεσε πάνω στην πυρίτιδα που ήταν αποθηκευμένη στον Παρθενώνα και κατέστρεψε τον ναό.

Εκτεταμένες καταστροφές προκάλεσε ο Άγγλος λόρδος Έλγιν λίγο πριν από την Επανάσταση του 1821. Έβαλε να ξηλώσουν τη ζωφόρο του Παρθενώνα, μετόπες, αετώματα, μία Καρυάτιδα και έναν κίονα του Ερεχθείου, τα οποία μετέφερε στην Αγγλία. Για όλα αυτά πλήρωσε 35000 λίρες στους Τούρκους και στους Αθηναίους δώρισε ένα ρολόι, που στήθηκε στην αρχαία αγορά. Κατά την Επανάσταση του 1821 η Ακρόπολη πολιορκήθηκε διαδοχικά από Έλληνες και Τούρκους και υπέστη νέες καταστροφές. Το 1834 άρχισαν οι αρχαιολογικές εργασίες για την αποκατάσταση των μνημείων της.

Παρθενώνας Πανοραμική εικόνα

Η Ακρόπολη και το Νέο Μουσείο της αποτελούν πόλο έλξης για τους τουρίστες, σύμφωνα με νέα έρευνα. Πώς η εικόνα του κέντρου της Αθήνας, αποτρέπει χιλιάδες επισκέπτες

Σύμφωνα με έρευνα που παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης της Ένωσης Ξενοδόχων Αττικής, το μουσείο της Ακρόπολης είναι το δεύτερο κατά σειρά προτίμησης αξιοθέατο για το οποίο ενδιαφέρονται οι ξένοι επισκέπτες, σε ποσοστό 69% ενώ ακολουθεί με 31% το Αρχαιολογικό Μουσείο. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας για την περίοδο Ιανουαρίου –Μαρτίου 2012 η Ακρόπολη, αναδείχτηκε ο δημοφιλέστερος τουριστικός προορισμός, συγκεντρώνοντας 317.338 εισιτήρια/επισκέπτες.

Το δεύτερο κατά σειρά προτίμησης μουσείο που ενδιαφέρονται να δουν οι τουρίστες είναι το Αρχαιολογικό Αθήνας με 56.255 εισιτήρια/επισκέπτες.

Η χώρα μας είναι γεμάτη μνημεία και ιστορία και επειδή Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και άλλοι αρχαιολογικοί χώροι κεντρίζουν το ενδιαφέρον χιλιάδων επισκεπτών. Σύμφωνα με τα στοιχεία για το πρώτο τρίμηνο του 2012 στους πιο δημοφιλείς προορισμούς ακολουθούν:

Οι Δελφοί: 49.690 εισιτήρια/επισκέπτες.

Η Επίδαυρος: 24.150.

Η Ολυμπία: 22.666

ΤΟ Σούνιο: 18.912

Το Ηράκλειο (+Κνωσσός-Φαιστός): 14.595

Οι Μυκήνες: 14.161

Η Κόρινθος: 12.646

Η Ρόδος (+Λίνδος & Κάμειρος): 6.354

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ο **Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο** της [Ελλάδας](#) είναι ένα από τα σημαντικότερα μουσεία του κόσμου στον τομέα της [αρχαίας τέχνης](#). Στις συλλογές του εκπροσωπούνται όλοι οι [πολιτισμοί](#) που άνθισαν στον ελληνικό χώρο από την [προϊστορική](#) εποχή ως το τέλος της [Ρωμαιοκρατίας](#). Βρίσκεται στην περιοχή των [Εξαρχείων](#) στο κέντρο της [Αθήνας](#), μεταξύ των δρόμων Ηπείρου, Μπουμπουλίνας και Τοσίτσα.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Το πρώτο αρχαιολογικό μουσείο στην Ελλάδα δημιουργήθηκε από τον πρωθυπουργό [Ιωάννη Καποδίστρια](#) στην [Αίγινα](#) το [1829](#). Από τότε η αρχαιολογική συλλογή εκτέθηκε σε διάφορα μέρη, μέχρι το [1858](#) όταν προκηρύχθηκε διεθνής αρχιτεκτονικός διαγωνισμός για την τοποθεσία και το σχέδιο του μουσείου. Η τοποθεσία που βρίσκεται τώρα το μουσείο δωρήθηκε από την [Ελένη Τοσίτσα](#) και η κατασκευή του ξεκίνησε το [1866](#) και ολοκληρώθηκε το [1889](#), χρησιμοποιώντας κονδύλια από την ελληνική κυβέρνηση, την [Ελληνική Αρχαιολογική Εταιρία](#) και την κοινότητα των Μυκηνών. Μεγάλοι ευεργέτες ήταν επίσης και οι Δημήτριος και Νικόλαος Βερναρδάκης από την [Αγία Πετρούπολη](#) οι οποίοι έδωσαν μεγάλο χρηματικό ποσό.

Η αρχική ονομασία του μουσείου ήταν *Το Κεντρικόν Αρχαιολογικόν Μουσείον* και αρχικά με διάταγμα του βασιλιά [Όθωνα](#) στεγάστηκε στο [Ναό του Ηφαίστου](#) μέχρι το [1874](#). Έπειτα από ταλαιπωρίες και επακόλουθες στεγάσεις των εκθεμάτων η δημιουργία του νέου μουσείου ξεκίνησε το 1866. Έλαβε τη σημερινή του ονομασία το 1881 από τον πρωθυπουργό [Χαρίλαο Τρικούπη](#). Κατά τον [Β' Παγκόσμιο Πόλεμο](#), το μουσείο σταμάτησε να λειτουργεί και οι αρχαιότητες εγκιβωτίστηκαν και κρύφτηκαν για την προστασία τους.

Η νότια πτέρυγα του μουσείου στεγάζει το [Επιγραφικό Μουσείο](#), που διαθέτει την πλουσιότερη συλλογή [επιγραφών](#) παγκοσμίως. Το μουσείο αυτό δημιουργήθηκε κατά τα έτη [1953](#) - [1960](#) με σχέδια του αρχιτέκτονα [Περικλή Καραντινού](#). Το νεοκλασικό σχέδιο του μουσείου έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τα εκθέματα που περιέχει. Έτσι και αλλιώς η νεοκλασική αρχιτεκτονική ήταν πολύ διαδεδομένη στην [Ευρώπη](#) τον καιρό που χτίστηκε το μουσείο. Το αρχικό σχέδιο έγινε από τον αρχιτέκτονα [Λούντβιχ Λάνγκε](#) (Ludwig Lange) και αργότερα τροποποιήθηκε από τους [Παναγή Κάλκο](#) που ήταν ο κύριος αρχιτέκτων, Αρμόδιο Βλάχο και [Ερνέστο Τσίλλερ](#). Μπροστά από το μουσείο υπάρχει ένας μεγάλος κήπος.

Το μουσείο στεγάζει μια βιβλιοθήκη αρχαιολογίας ηλικίας 118 ετών, με σπάνια αρχαία τέχνη, βιβλία και εκδόσεις επιστημονικού και φιλοσοφικού περιεχομένου. Η βιβλιοθήκη κατέχει 20.000 περίπου τίτλους, συμπεριλαμβανομένων και τίτλων από τον 17ο αιώνα. Τον Μάιο του [2008](#) ολοκληρώθηκε η ανακαίνισή της η οποία χρηματοδοτήθηκε από το [Ίδρυμα Αλέξανδρος Ωνάσης](#).

ΣΗΜΕΡΑ

Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρίσκεται το Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας σημείωσε ρεκόρ επισκεψιμότητας στη διάρκεια της χρονιάς που πέρασε, συγκεντρώνοντας συνολικά 27.700 επισκέπτες. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, κυριολεκτικά από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, έχουν εντάξει, σύμφωνα με τα υπάρχοντα δεδομένα, το Μουσείο στους δημοφιλείς επισκέψιμους χώρους της περιοχής.

ΖΑΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

Το Ζάπειον μέγαρο ή Ζάπειο είναι ένα από τα πιο σημαντικά κτήρια της [Αθήνας](#), η κατασκευή του οποίου χρηματοδοτήθηκε από τον [Ευάγγελο Ζάππα](#) και βρίσκεται στον [Εθνικό Κήπο](#). Το νεοκλασικό μέγαρο είναι συνυφασμένο με την ιστορία της νεώτερης [Ελλάδας](#) και σήμερα χρησιμοποιείται για δημόσιες και ιδιωτικές εκθέσεις και τελετές.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Το Ζάππειο έχει περίπου 25 δωμάτια (97 m² με 984 m²). Η αρχική χρήση του κτηρίου και του προαύλιου χώρου ήταν για τα "Νέα Ολύμπια", μια γεωργική, τεχνική και βιομηχανική έκθεση που ορίστηκε να πραγματοποιείται ανά τετραετία (στο "Ζάππειο"). Χρησιμοποιήθηκε επίσης, από το [Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας](#) και από τις εγκαταστάσεις του εξέπεμπε από το [1938](#) ο κρατικός ραδιοσταθμός Αθηνών. Οι εκπομπές παράγονταν στους ραδιοθαλάμους του Ζαπλείου, ενώ χρησιμοποιήθηκε η κεραία μεσαίων των Λιοσίων. Χρησιμοποιήθηκε στους [Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896](#) για τους αγώνες ξιφασκίας. Στην [Μεσολυμπιάδα του 1906](#) χρησιμοποιήθηκε σαν Ολυμπιακό χωριό ενώ στους [Ολυμπιακούς του 2004](#) αποτέλεσε κέντρο τύπου και εκδηλώσεων. Πολλά ιστορικά γεγονότα πραγματοποιήθηκαν στο Ζάππειο με αποκορύφωμα την ιστορική υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης της Ελλάδας στην [Ευρωπαϊκή Ένωση](#) (τότε [ΕΟΚ](#)) στη 1η Ιανουαρίου του [1981](#) από τον [Κωνσταντίνο Καραμανλή](#). Επίσης μετά από τη [μεταπολίτευση](#) το Ζάππειο αποτέλεσε το κέντρο τύπου σε όλες τις Γενικές Εκλογές της χώρας όπου οι νικητές και οι ηττημένοι των εκλογών δίνουν την καθιερωμένη συνέντευξη μετά το τέλος των εκλογών. Ο χώρος του Ζαπλείου χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται για διάφορες εκθέσεις και τελετές. Ιδιαίτερα γνωστό και αγαπητό στους Αθηναίους όλων των γενεών είναι το αναψυκτήριο Αίγλη του Ζαπλείου, που έχει ιστορία πολλών δεκαετιών.

